

The Prayer of the Unworthy

1. נועם אלימלך בראשית פרשת ויגש

או יאמר ויגש כו' כי כמוך כפרעה (מד, יח). יש לומר מאחר דסתם הכתוב ולא נאמר אל מי גש רק אליו סתמא נוכל לומר דקאי על הקב"ה שהצדיק נקרא יהודה: והוא מגיש אליו יתברך שמו בתפילה להתפלל על עצמו. ויאמר בי אדוני כו' ואל יחר אפך בעבדך, רק תמיד תגדול חסדך עמי ואל תדקדק אחר מעשי כי במנך כפרעה. פירושו למה תדקדק עמי מאחר שבלתי אפשרי לכונן את מחשבותי לדבר אחד ולפעמים תחזק מחשבתי לעלות במחשבתי למעלות גדולות העליונים במדרגת צדיקים שהם כמוך שהצדיק גוזר והקב"ה מקיים, ולפעמים תחלש מחשבתי ולהבל דמה מעשה תעתועים כפרעה שהוא אותיות עור"ף שהיא רמז לקליפה, וכי על זה תפקח עיניך לדקדק אחר מעשיו לכן עשה עמי צדקה וחסד, וקל להבין:

I am human. Sometimes I ascend to lofty spiritual heights and aspirations. Sometimes I fall to low places. Accept me.

2. ספר אמרי נועם פרשת ויגש

א"י ויגש אליו יהודה כו' כבר ביארנו בס' הק' לפרש הפסוק הזה בענין התפילה והוא עפ"י המד"ר דכאן דאין הגשה אלא הפילה ויש לרמז בזה מפ"י מש"כ בספרים לפרש מאמרם ז"ל חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללים כדי כו' היינו שבשעה ההוא שהי' שוהין הי' מתפללים שבעת שיגישו לתפלתם יהי' בכוונה רצויו ומעומק הלב שלא יבלבלו במחשבותם ושיהי' בלי פניי' רק לכוון את לבם למקום. והנה לכאורה איך שייך בזה תפילה שיתפלל האדם שתפילתו יהי' בכוונה וברעותא דליבא? הלא האדם מעצמו צריך שיתעורר בזה מעצמותו להלהיב לבבו לעבודה הבורא ית"ש בראותו גדלות הבורא אשר כל דיירי ארעא כלא חשובין קמי' ומהראוי שהאדם יתבטל כמעט במציאות בפתוח פיו לתת שבח והודי' להשי"ת אשר הוא מחייהו תמיד בכל עת ורגע והשגחתו לא סר ממנו תמיד ואם כן כמעט להוצפה יחשב אם יתפלל מקודם שיהי' תפילתו ברעותא דליבא??

Prayer to be able to pray? Shouldn't a person be able to arouse himself and recognize what it means to stand in front of the Creator in prayer? To approach The King of Kings who gives life and sustains all? One really needs to pray to be able to pray?

אך היצר הרע מסמא עין האדם בזה לאשר זה לעומת זה עשה אלהים והקליפה שולטת ומתגברת בעולם השפל הזה להטעות האדם שחלילה יעלה במחשבתו איזה מחשבות פיגול אשר מתנהג הכל בטבע ובפרט בעוה"ר כשרואים אשר רשעי הדור המה מצליחים בכל דבריהם וזרע ישראל ברוכי ד' המה דוים ומדולדלים ע"י זה יוכל ליפול חלילה במחשבת אדם איזה פגם באמונת השגחת הבורא יתברך ועי"ז צריך תפילה ובקשה יתירה שהשי"ת יפקח עיניו ויראה ולבבו ויבין כי רק הכל בהשגחתו והוא כל יכול ומלבדו הכל אפס ואין ועי"ז יוכל אח"כ להלהיב לבבו בעת תפילתו ושיהי' בלתי לד' לבד בכוונה רצויו מאוד.

We are human. We get used to a world of nature and habit. We don't see the hand of G-D constantly. We have questions and difficulties. Before we pray, we must pray to be able to see and feel and experience G-D as a reality in our lives.

וזהו ויגש אליו יהודה שבעת שצריך להגיש ולהתפלל יאמר קודם תפילתו בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני היינו באזני השי"ת שלא ישלטו זרים חלילה בדיבור התפילה שלו ואל יחר אפך בעבדך על שאני מתפלל תפילה כזו אשר מהראוי שלא יהי' באפשרי לדבר דיבורי התפילה אם לא בלתי לד' לבדו כנ"ל ועי"ז מתרץ כי כמוך כפרעה פירושו כי פרעה שרומז על הקליפה היא כביכול כמוך דומה בדומה שזלע"ז עשה אלוקים שהקליפה מתגברת בעולם להטעות את האדם ליפול מאמונת אלהי עולם ולכן צריך אני לתפילה הזו מקודם כנ"ל:

3. ספר זרע קודש פרשת ויגש

שמו יהודה (נבאשט טט, לה), נמלא שבשמו מרומז בשם הויה. גם יהודה [*הוא] אופיות הויה ד', שזה מורה על הויה לו ית"ש, שידע האדם לית ליה מנרמיה כלום, נחית אות דלית, רק מה שנשפע מאתו ית"ש בתקדיו הגדולים ממנת חסד, שמתנך מהוה כל הויות, וזה האדם מודה תמיד לצוראו, ע"ד שאחז"ל (מ"ד יד, ט) על כל נשימה ונשימה מהלל י"ה, וכל דבר שמשפיע לו ית"ש הוא עניינו דבר גדול מאוד ומשנת לו ית"ש, וזה מורה אות דלית בשם יהודה"י.

ויו"ש ויגש אליו יהודה ר"ת אי"ו, פירוש שאם נגשת האדם לתפלה יתחמך [לצבו וכלימיו יתחמך, הלא אני צער ולא אדע], ובפרט שמתאחזי לפניו, ואין אמנא עתה מקום כבודו ית"ש להתפלל, שבעלה תפילתי לפניו ית"ש, כיון שנתרחקתי מאוד מאתו ית"ש, אי"כ [איה] איפוא עמי שיהיה קרוב לי בקראי [אליו]. ומרמו ליה הכתוב מירוך ע"ז ג' אופנים הנ"ל, כי ויגש אליו יהודה ק"ת שו"ה, אלו האופיות מרמזים על אצרהס יתקן ויעקב, שאלו האופיות נוספו ונעטרפו לאצות

לדבק החלק אל מקור שורשו, וכיון שיש צי חלק חשוב [מאוד] כוה, צה אני כדאי לצוא [להתפלל] לפניו ית"ש, [כי החלק אלקי יתפלל לפניו יתברך שמו], כמו שאנו רואין בכל מינה ומינה מנטרפין כמה אופיות, וכל אות ממונא אחר ממונא אחר, הפה, ומנטרפין אלו האופיות נרגע אחד, ומי הוא העושה להנטרף כן [ומי הוא המנטרפין], רק כי זה כח החלק היה שיש בקרב האדם.

אופין הנ' שיתן אל לבו יש בקרבי חלק אלקי ממעל, כי נתן צי ית"ש נשמת חיים חלק אלקי, ואצוא בתפילתי How can I pray? I know what I have done. G-D surely knows what I have done? I feel so unworthy! 1. I don't come on my own merit. I am part of a wondrous ancient tradition going back to my ancestors. I just need to pull that rope that connects me to them and to a reality far greater than myself. 2. I have a piece of G-D within me! My soul is divine and pure and good and holy! I really am worthy in my essence! 3. It isn't me who is praying. G-D is praying from within me

ויגש אליו יהודה. הנה המוה"ק למדה אוחזו דרך איך לצוא להתפלל לפניו ית"ש, לצל יפול לצ האדם [עליו] ולומר איך אשא פני לעמוד להתפלל לפניו ית"ש, ואני איני ראוי צמעשי ליה, צפרט אס יזכור טעאיו שטעא לפניו ית"ש, נותנת כאן המורה ענה להאדם להשיב אל לבו ג' אופנים, שע"י ג' אלו יהיה ערב ללבו נגשת אל הקודש.

האחד ישוב אל לבו אמת שמשפחת עמי ומעשי אני הצל וריק, אצל אצוא לפניו ית"ש צוכות אצותינו אצרהס יתקן ויעקב, כיון שאני אחוז בקדושתם, כי יעקב

4. תורת המגיד בראשית פרשת ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני וגו' [מד, יח]. הנה אמרו רז"ל (תנחומא וירא ח) אין הגשה אלא לשון תפילה. ונ"ל לזה רמז הפסוק ויגש אליו יהודה, (נאמר) כלומר איש ישראל הנקרא ע"ש איש (יהודה) יהודי (אסתר ב, ה), בעומדו להתפלל לפני השי"ת ככה יתנהג, ר"ל שתהיה כל כוונת תפילתו להשפיע בשכינת עוזו. וז"ש רז"ל (ברכות ל ב), אין עומדין להתפלל אלא מתוך כבוד ראש, היינו כובד של רישא דכל רישין, אף שמבקש בקשת צרכי עצמו תהיה כוונתו שלא יחסר הדבר לעילא ח"ו, כי הנשמה היא חלק אלוה ממעל, והיא אבר מאיברי השכינה. וזהו עיקר הבקשה שימולא ויושפע לעילא. ובודאי בזה תפילתו רצויה ואין שטן מקטרג עליו, ולא כאותן דעבדין לגרמייהו דצווחין הב הב כדאיתא בספר הזוהר הקדוש (תיקון"ז תו, כב א). גם ידוע שהדיבור נקרא יהודה, כי המחשבה הנקראת י"ה מיהודה ממשיך לקול הנקרא ו' והו' משפיע לד' ונעשה ה'. וזהו פי' ויגש לתפילה. ויאמר עשה הבקשה למענך, כי הרי אני חלק אלוה ממעל, וזהו בי אדוני, ואז אל יחר אפך שלא יקטרגו עלי, כיון שכל כוונתי היא להשפיע לעילא לחלק הבורא שהוא בי, וזהו בי אדוני...

When I pray, am I thinking of myself? If so then my unworthiness will surely be detrimental to my prayer. But what if instead of praying for myself, I pray for G-D. If I choose to see my own pain as an expression of the Divine pain. Then my prayers is no longer selfish and my worthiness becomes negligible.

לימקח חמיני פעם לישקק בני, וליענק זמ ול"ו, הס אומיות ז"ה. מרמו לנו זכמו בני"ם על [פחית] זה הענין הרמו ר"מ [שהס אומיות] א"י, שמורה על נחשפה זו נהמרקתו מלמו י"ש, לזה זרמו בני"ם ז"ה כנ"ל, שימיר האדם זלני מבני האבות הקדושים שמרמו נליהס אומיות ז"ה כנ"ל, וזהו ויגש אליו הודה, כנ"ל שיהודה מרמו הויה ותפלה ו' י"ש, ונחש [הנחמיה] יגל ויגש אליו ח"ש להדות ולהתפלל. ועל אופן הבי זנ"ל מרמו לנו הכמו בי אדוני, שימיר יון שיש נפשי חלק אלקי, ח"ש בי אדוני, זבי כניכול חלק מלדוני השי". ועל אופן גי' אומר אדוני שאל את עבדי, שימ"ש יכיוול מתפלל עם עבדי, כנ"ל מנין זקב"ה מתפלל וכו'. וגם י"ל עוד ע"ד שון [שאלה] כנעלים, שכניכול י"ש נתן וזו חלק אלקי ממעל כנ"ל דרך שאלה, וזה מתפלל כנ"ל.

5. תולדות יעקב יוסף בראשית פרשת ויגש

וכאשר שמעתי ממורי פירוש הפסוק תפלה לעני כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיחו (תהלים קב, א), על פי משל, I just want to speak to you. I don't need anything else. This prayer is never turned away. והגשה זו יש בו ג' סוגים, א' למלתמה עם המחשבות זרות, איך לשבר הקליפות ולהעלות הפנימי אל הקדושה, כאשר שמעתי בזה ממורי ולא ניתן ליכתוב, הגם שכתבתי מזה במקום אחר בזה בקיצור נמרץ. ב' פיוס, שנתפייס הניצוץ שהי' במקום הקליפות, ונתעלה עתה בקדושה אל מכונו ומקומו הראשון מן רפ"ח ניצוצין וכו'. ג' תפלה. וכדעת רבי אלעזר הנ"ל, שכולל התפלה כל ג' סוגים הנ"ל.

ויאמר בי אדוני, ר"ל כאן בא הכתוב לגלות סוד התפלה, שלא יתפלל אדם עבור עצמו רק עבור השכינה להתייחד עם דודה... ידבר נא עבדך באזני אדוני, שאין מגמתי שום דבר, רק שאזכה לדבר עמך ממש באזני אדוני

6. ספר מי השילוח פרשת ויגש

ויגש אליו יהודה. הנה זה הכוח נתן השי" בשבט יהודא שאינו מיאש עצמו לעולם אף כי יראה שיעבור עליו מה, והנה בפרשה הקודמת אמר (בראשית מד טז) הננו עבדים לאדוני והיה נראה שהתחיל ליאש את עצמו והיה נחשב בעיניו כשגיאיה מה שהתחייב את עצמו לאביו בשני עולמות על בנימין. ובזאת הפרשה התחזק עצמו מאד לפני השי" שאף שיעשיתי שלא כהוגן מ"מ יש ביכולת השי" להושיע לי. וזה ויגש אליו יהודא, אליו היינו במעמקי לבו של יוסף עד שהיה מוכרח להתודע להם. כי כל הפסוקים הללו הם טענה נגד השי" ויהודה היה סובר שעומד לפני מלך גוי ומתוכח עמו, וכאשר שלח להם השי" הישועה אז ראו שגם למפרע לא היו בסכנות כי באמת היו מתוכחים עם אחיהם, וכן לעתיד כאשר יושיענו השי" ויפדנו אז יראה לנו ה' כי לא היינו בגלות מעולם ולא משל עלינו שום אומה רק ה' לבדו, וזה פירוש הפסוק (תהילים לז י) ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו, היינו בעוד מעט יתבטל רשע, והתבוננת היינו בבית הלב באם תרצה להבין על מקומו, ואיננו היינו תראה כי לא היה בו שום כח ממשלה עליך.

7. ספר נתיבות שלום בראשית עמ' רעט

ועד"ו מתבאר גם המשך אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח. פי' האם הנכם אוחזים במדריות כאלו של אב, היינו שמתפלל רק עבור החלק א' ממעל, או אח, שמרגיש שמתפלל על כל אחד מישראל כעל נפשו, והיינו ע"ד מהאריז"ל שקודם התפילה צריך לקבל על עצמו מצות ואהבת לרעך כמוך, לאהוב כל אחד מישראל כנפשו, ולבקש לא רק על עצמו אלא על כל יהודי הנמצא בצרה כזו.

If you're praying for your own needs you may feel unworthy. Maybe rightly so, maybe wrongly, either way, your feelings are real. No matter what, you are still precarious and your prayers are still precious and valuable. Practically, how does one pray from such a place? Don't pray for yourself. Pray for others. Pray for the world. Pray for the glory of G-D. Yearn in Prayer. Express gratitude in prayer. Pray to be able to pray. The wisdom of our siddur is that it makes prayer unselfish. Find G-D's pain in your pain. Are you lonely? That is a manifestation of G-D's loneliness. Are you poor? Sick? That is a manifestation of G-D's poverty & illness.